

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 101.

20de Session.

44de Møde.

Måndagen den 10de December Kl. 1.

(Forsat.)

Speel: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at naar Udvalget har fundet det rigtigere ikke absolut at forlange Brædegulv i Kirken, saa har Grunden ikke været, at man vilde forskaffe Kirkeieren en Beparelse, men fordi man har troet, at det i mange Tilfælde kunde være hensigtsmæssigere. Jeg skal være af den Formening, at der heller ikke, naar et Steengulv skal være af passende Materiale og ordentligt, som det kan forlanges, vil spares Noget ved istedetfor Brædegulv at lægge Steengulv. Hvor der er Tilhælgelighed til Svamp, der vil denne først tage fat i Brædegulvet og derefter udbrede sig, og det vil medføre forskjellige Ulemper baade for Kirkeieren, der hyppigt vil komme til at fornye Træværket, og for Kirkegængerne, da Svamp som bekendt frembringer en høist usund Luft i det Locale, hvor den har grebet om sig. Jeg troer ogsaa, at de Skamler og Maatter, der kunne forlanges efter Udfæstet, ville fuldstændigt kunne opfylde de Fordringer, som Kirkegængerne kunne stille. Naar man har troet kun at burde forlange Brædegulv i Præstens og Degnens Stole, saa er det ikke for at udmærke disse Stole fremfor de øvrige, men fordi der ved de enkelte Personer, som dertil have Udgang, ikke kan, under ugunstige Forhold, indbringes saamegen Fugtighed, Sne eller Smuds, som i Kirken selv, hvor hele Menigheden samles og har

Plads. Man har saaledes troet, at Steengulv ogsaa af Hensyn til Reenlighed var at foretrække.

Naar den høitberedte Minister imod Udvalgets Forslag til § 20 har anført, at Ryddeliggjørelse ved Slaening er utilstrækkelig, saa skal jeg blot bemærke, at Regeringens Forslag i § 20 anviser samme Methode, idet det udtrykkelig nævner Slaening.

Ordføreren: Det være langt fra mig at ville paastaae, at Udvalget overalt skal have truffet det Rette; det er endogsaa meget muligt, at vi, da Vaagen heldede saa stærkt til den ene Side, maaskee have lagt os med altfor megen Magt over paa den anden Side. Imidlertid have vi i ethvert Tilfælde troet, at det, som vi tilraadede, var rigtigt. Med Hensyn til § 8 maa jeg imod, hvad der blev bemærket af den næstsidste ærede Taler, gjøre opmærksom paa, at Synet kan fordre Brædegulv, hvor det tidligere har været, og Synet vil altsaa kun undlade at gjøre denne Fordring, naar det selv erkjender, at Brædegulv ikke vil være gavnligt. At jeg ikke har forlangt Mere for Præsten end for Kirkegængerne, troer jeg indlyser deraf, at naar Udvalget lader bortfalde den absolute Fordring om Brædegulv i Stolestaderne, lader det med det Samme bortfalde Fordringen om Brædegulv i Sacristiet; men i de Kirker, hvor der er Sacristie, er dette netop det Sted, hvor Præsten opholder sig i de Diebliske, da han ikke er i Function. Den næstforegaaende Taler udtalte sig, som om man slet ikke vilde have Rygstød paa Stolestaderne; man har imidlertid kun sagt, at man ikke vil have gjort det til en